

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10P/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512202069
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2012:2512202069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. T. S., B.. XX.XX.XXXX, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: N.. Z. S., B.. XX.XX.XXXX, X. P. C. XXX, občianka SR, zast. JUDr. Danielou Suchánkovou, advokátkou, AK so sídlom M. Waltariho č. 7, Piešťany a N.. G. S., B.: XX.XX.XXXX, X. P. C. XXX, občan SR, zast. JUDr. Natáliou Borsosovou, advokátkou, AK so sídlom Ul. bisk. Király a č. 6, Komárno, o úprave práv a povinností rodičov k mal. T., takto

r o z h o d o l :

Súd zveruje mal. T. S., B.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 07.02.2012 na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu mal. T. sumou 250 eur mesačne s účinnosťou od 07.02.2012, splatné k rukám matky vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred.

Otec je povinný v rámci tvorby úspor prispievať na výživu mal. T. sumou 170 eur mesačne na číslo vkladnej knižky znejúcej na meno maloletého T. S., B.. XX.XX.XXXX, ktoré otcovi oznámi matka po jej založení v lehote 3 kalendárnych dní od právoplatnosti tohto rozsudku; a prispievať odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred.

Na nakladanie s finančnými prostriedkami nachádzajúcimi sa na matkou zriadenej vkladnej knižke znejúcej na meno maloletého T. S., B.. XX.XX.XXXX je potrebný až do dosiahnutia jeho plnoletosti súhlas súdu.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 07.02.2012 do 30.09.2012 v celkovej sume 250 eur súd povoľuje otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky pod hrozbou straty výhody splátok počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Nedoplatok na výživnom z titulu tvorby úspor za obdobie od 07.02.2012 do 30.09.2012 v celkovej sume 1.948 eur súd povoľuje otcovi splácať v splátkach po 60 eur mesačne po dobu 32 mesiacov a 33. mesiac v sume 28 eur spolu s bežným výživným na vkladnú knižku znejúcu na meno maloletého T. S., B.. XX.XX.XXXX, ktoré otcovi oznámi matka po jej založení v lehote 3 kalendárnych dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred pod hrozbou straty výhody splátok počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec je oprávnený stykať sa s mal. T. každý týždeň v roku v utorok od 16.30 hod. do 17.30 hod. a v piatok od 16.30 hod. do 17.30 hod., pričom matka je povinná mal. dieťa na styk pripraviť a odovzdať

ho otcovi v mieste bydliska mal. dieťaťa a otec je povinný mal. dieťa matke riadne a včas odovzdať v mieste bydliska mal. dieťaťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka mal. dieťaťa sa návrhom doručeným súdu dňa 07.02.2012 domáhala, aby jej súd zveril maloletého T. do jej osobnej starostlivosti a určiť otcovi výživné na dieťa mesačne v sume 250 eur, s účinnosťou od podania návrhu.

Na pojednávaní 2.8.2012 požiadala uložiť povinnosť otcovi prispievať na tvorbu úspor dieťaťa sumou 250 eur s účinnosťou od podania návrhu. Tiež žiadala zveriť jej maloletého do osobnej starostlivosti s tým, aby ona bola oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec súhlasil s výživným 250 eur, ale nie s ďalším výživným z titulu tvorby úspor. Žiadal upraviť styk s maloletým aspoň dva krát do týždňa v čase od 16,30 hod. do 17,30 hod.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, pripojeným spisom OS Piešťany sp. zn. 9C/243/2010, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, správou kolízneho opatrovníka mal. dieťaťa, správou Sociálnej poisťovne - ústredie Bratislava, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Mal. T. je dieťa narodené z manželstva. Otec podal návrh na rozvod manželstva, konanie je vedené pod sp. zn. 3C/77/2011, ale rodičia maloletého nie sú doposiaľ rozvedení. Otec dieťaťa odišiel zo spoločnej domácnosti 01.09.2010, kedy bol podľa jeho slov vyhodený.

Matka býva s maloletým v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi v ich rodinnom dome. Mesačne im prispieva sumou 200 eur. Nemá zdravotné problémy. Okrem T. iné vyživovacie povinnosti nemá. Matka je živnostníčkou, predmetom podnikania má účtovníctvo a daňové poradenstvo. Podľa jej vyjadrenia má mesačný príjem z podnikania cca. 500 eur. Podľa jej slov pracuje pre dve spoločnosti s ručením obmedzením a päť fyzických osôb. V roku 2010 mala netto mesačný príjem 739,26 eur a v roku 2011 netto mesačný príjem 449,59 eur. Matka poberá rodinné prídavky na dieťa mesačne po 22,54 eur.

Zhodným tvrdením rodičov na pojednávaní dňa 2.8.2012 mal súd preukázané, že od podania návrhu do augusta otec mesačne platil na výživu maloletého po 250 eur mesačne. Na pojednávaní 9.10.2012 bola prítomná len matka, ktorá uviedla, že za september jej otec výživné 250 eur na dieťa neposlal. Právna zástupkyňa otca síce uviedla, že mandant tvrdil, že výživné má uhradené, ale nepredložila listinný dôkaz preukazujúci úhradu výživného za september 2012.

Otec je od 01.01.2012 zamestnaný vo firme Lenze Slovakia, s. r. o., za posledných dvanásť mesiacov mal netto mesačný príjem 2.100 eur. Poprel, že by mu bolo preplácané stravné. Pracovisko má v Novom Meste nad Váhom a počas potreby osobnej účasti na pracovisku býva v prenajatom byte, za ktorý má mesačné výdavky 320 eur. Cez víkend a v čase pokoja býva u rodičov a mesačne im prispieva sumou 300 eur, ktorá je príspevkom na bývanie, energiu, stravu, pranie. U rodičov sa zdržujem cca 1/3-inu z mesiaca. Podľa tvrdenia otca má mesačné výdavky na cestovanie na trase z Marcelovej okre. Komárno (kde bývajú jeho rodičia) do Nového mesta nad Váhom v sume 200 eur. Okrem maloletého T. nemá iné deti. Podľa vyjadrenia otca má ďalej výdavky na stravu u mesačne cca 500 eur z dôvodu, že okrem piatku je vždy celý týždeň na pracovných cestách, stravu rieši operatívne tam - kde sa práve počas pracovnej doby nachádza. Otec ďalej k svojim výdavkom uviedol, že pracuje ako zástupca zahraničnej firmy, preto sa od neho vyžaduje, aby bol oblečený a obutý na úrovni, s čím má mesačné výdavky asi 200 eur. Mesačne platí za telefón 15 eur, za životné poistenie 40,21 eur. Jeho ročné výdavky má za odborné časopisy 100 eur, odborné prednášky 200 eur. Ako alergik má ročné výdavky na lieky minimálne v sume 150 eur, na lekárske vyšetrenie a dentálnu hygienu 100 eur. Podľa tvrdenia otca má zdravotné problémy

s chrbticou a kolenami, preto je nútený chodiť na fitness, hlavne jazdiť na bicykli. Lekárske potvrdenie súdu o svojom zdravotnom stave otec nepredložil, ale podľa jeho tvrdenia on takto svoj zdravotný stav cíti. Otec má mesačné výdavky na cvičenie vo fitness v sume 100 eur.

Otec nesúhlasí s ďalším výživným 250 eur mesačne na tvorbu úspor z dôvodu, že mu to jeho finančná situácia nedovoľuje, keďže nemá toľko peňazí ani na seba.

Právna zástupkyňa otca potvrdila, že od posledného pojednávania otec nebol v kontakte s dieťaťom. Odôvodnil jej to tým, že prípadný kontakt s matkou sa vždy končí verbálnym konfliktom a on chce tomuto dieťa vyvarovať. Podľa nej sú výdavky otca reálne. Ako zástupca firmy musí dbať o svoje oblečenie a obuv, ktoré musí mať kvalitné. Pracuje mimo miesta svojho bydliska, preto prenájom bytu považuje tiež za dôvodný. Taktiež jeho uvádzané výdavky na odborné časopisy a prednášky, svoju dentálnu hygienu, alergiu a lieky, cestovnom do práce a stravu. Zamestnávateľ mu dáva obedové lístky v hodnote 3,80 eur len v piatok, kedy sa aj zdržiava v kancelárii. Konštatovala, že otec má síce vysoký príjem, ale aj skutočne odôvodnené výdavky, pre ktoré nemôže ani sám tvoriť úspory. Z týchto dôvodov nebude vedieť otec platiť výživné na tvorbu úspor. Podľa jej tvrdenia zamestnávateľ hradí otcovi len služobné cesty, ale nie výdavky s cestovaním do práce a späť. Má za to, že matka dieťaťa má obdobné ročné príjmy ako otec a mnohé z ňou uvádzaných výdavkov v jej daňovom priznaní nesúvisia s výkonom jej povolania. Dala súdu do pozornosti obsah pripojeného spisu sp. zn. 9C/246/2010 (určenie výživného na manželku), z ktorého obsahu jej vyplýva, že matka klientov presmerúva na svojho brata, ktorý začal podnikáť v tom istom odbore ako ona a má tiež sídlo na tej istej adrese ako matka. Právna zástupkyňa otca je presvedčená, že sa matka zbavuje klientov, aby si znížila svoj základ.

Právna zástupkyňa matky považuje výdavky otca za nadnesené. Má za to, že zamestnávateľ mu prepláca cestovné náklady a stravné v hodnote 3,80 eur. V konečnom dôsledku pokiaľ by aj otec takéto výdavky mal, je podľa jej názoru schopný platiť výživné v sume, ktorú žiada matka. Pri výške výživného na tvorbu úspor sa odvolala na názor Krajského súdu Trnave určovať výživné rodičovi vo výške 30 % z jeho čistého príjmu. Dala súdu do pozornosti, že dieťa si vyžaduje zvýšenú osobnú starostlivosť matky pri výchove i zdravotnej starostlivosti o dieťa.

Maloletý T. navštevuje materskú škôlku. Matka má mesačné výdavky spojené s škôlkou za školné 7 eur a stravu 25 - 30 eur. Maloletý začal nosiť okuliare a na cvičenia s ním chodí matka k lekárke do Trnavy. Maloletý navštevuje raz do týždňa krúžok anglického jazyka, za ktorý mesačne platí 50 eur. Chodil v čase podania návrhu i na tanečnú, kde matka platila poplatok na 6 mesiacov spolu v sume 35 eur.

Z obsahu lekárskej správy z 19.5.2011 mal súd preukázané, že u maloletého sa prejavila neurotizácia, psychosomatické ťažkosti, maloletý potrebuje pravidelný režim, životosprávu a trezlivý prístup k dieťaťu. Z obsahu lekárskej správy z 7.5.2012 mal súd preukázané, že T. má problémy s správaním, jedením, stolicou. Je nespokojný, vzdorovitý. Vyžaduje pravidelný režim v podávaní vyváženej stravy bohatej na vlákninu a pitný režim. Vyžaduje pravidelný pohyb a popofudňajší spánok. Dieťa je stále veľmi naviazané na matku.

Matka súhlasila s úpravou styku otca s maloletým na čas do rozvodu po 2 hodiny za jej prítomnosti, ale nie v piatok od 17.00 hod., lebo je to pre dieťa neskoro. Ako alternatívu navrhla upraviť styk cez víkend, jeden týždeň doobeda a druhý týždeň poobede, či cez týždeň v čase po škôlke, pokiaľ nemá dieťa krúžok, alebo jednu hodinu v piatok a jednu hodinu cez víkend. Od septembra 2012 navštevuje dieťa krúžok anglického jazyka vo štvrtok o 16.45 hod. Súhlasila so stykom za jej prítomnosti z dôvodu, že dieťa otca pozná, ale nie natoľko, aby sa styk realizoval bez jej prítomnosti. Právna zástupkyňa matky poukázala na to, že od pojednávania v auguste otec neprejavil žiadny záujem o stretnutie s dieťaťom, tým účelom neoslovil matku a ani nebol za dieťaťom v materskej škôlke.

Otec žiadal pri úprave styku prihliadať na to, že má pracovnú dobu denne do 16.30 hod. „Ponúkol“ na styk 5 dní cez týždeň, hoci aj po hodine. Navrhol styk upraviť na ktorýkoľvek pracovný deň od pondelka do piatku od 16.30 do 17.30 hod. (min. 2 hod. týždenne), ale nie v sobotu a nedeľu. Nesúhlasil so stykom cez víkend z dôvodu, že v súčasnosti pracuje mimo bydliska svojej rodiny a priateľov a práve víkend

je jediný čas, kedy sa s nimi môžeme stretnúť. Otec si je vedomý, že maloletý ho nevidel od mája 2010, preto akceptuje požiadavku matky realizovať styk za jej prítomnosti.

Kolízny opatrovník dieťaťa považuje za potrebné upraviť styk otca s maloletým, lebo otec má právo stretávať sa so svojim synom. Otázku výšky výživného ponechal na úvahe súdu.

Na účely zistenia príjmov, výdavkov a celkových pomerov, životnej úrovne rodičov sa súd oboznámil z obsahom pripojeného spisu sp. zn. 10P/20/2012. Súd prihliadal nie len na listinné dôkazy ale i vyjadrenia rodičov dieťaťa. Následne ich vyjadrenia porovnal s tvrdeniami uvádzanými v tomto konaní (10P/20/2012). Súd mal preukázané, že matka dieťaťa sa návrhom domáha určenia výživného na manželku v sume 500 eur mesačne od podania návrhu. V jej daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2010 mala uvádzané príjmy v sume 17.392,29 eur a výdavky 7.681,01 eur, základ dane 9711,28 eur. V daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2011 mala uvádzané príjmy v sume 24.275,45 eur a výdavky 18.750 eur, základ dane 5.525,45 eur. V konaní 9C/246/2010 matka v rámci vyjadrení uviedla, že jej príjem neprevyšuje mesačne 500 eur, lebo po odsťahovaní sa otca z domácnosti sa musí starať i o dieťa, dieťa si vyžaduje zvýšenú pozornosť. Maloletý je v škôlke od 7,30 hod. do 15,00 hod až 16,00 hod. V tom konaní právna zástupkyňa otca uviedla, že zamestnávateľ mu platí denne stravné 3,80 eur. Otec svoje príjmy označované na jeho účte ako „Reisekosten“ odôvodnil tak, že vlastné auto používa na firemné účely a zamestnávateľ mu prepláca len firemné kilometre, nie súkromné. Na pojednávaní 24.9.2012 opravil svoje tvrdenia ohľadom stravného dodajúc, že zamestnávateľ poskytuje stravný lístok vždy len za piatok, kedy je aj reálne v kancelárii. V pripojenom spise sú založené i výpisy z účtu otca, pričom ako posledný údaj je k 30.7.2012. Z výpisu mal súd preukázané, že aj v mesiaci júl otec zaplatil výživné 250 eur. Zamestnávateľ otca správou z 5.7.2012 oznámil súdu, že za 5/2011-5/2012 boli otcovi vyplatené iba náhrady za uskutočnené služobné cesty, amortizácia vozidla a pohonné hmoty. Neboli mu uhradené žiadne výdavky ako pr. ubytovanie, diéty, súkromné kilometre, odborné školenia, oblečenie pre manažerský post, vybavenie na prezentáciu firmy. Predmetné konanie bolo odročené na neurčito za účelom vykonania znalcom u odboru ekonómie za účelom zistenia príjmu matky maloletého.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, alebo jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii.

Vykonaným dokazovaním mal súd objektívne preukázané, že návrh matky je podaný dôvodne, lebo otec s ňou a ich synom nebýva od 01.09.2010 v spoločnej domácnosti. Na dieťa otec posielala mesačne výživné po 250 eur, s dieťaťom sa nestretáva a nevidel ho minimálne od odchodu z spoločnej domácnosti. Ani jeden z rodičov okrem mal. T. inú vyživovaciu povinnosť nemá. Nakoľko v starostlivosti matky o maloletého neboli zistené žiadne nedostatky, súd zveril maloletého jej do osobnej starostlivosti. Dieťa jej zveril od 7.2.2012, kedy bol jej návrh doručený na súd a to na čas do rozvodu manželstva, lebo súd o návrhu na rozvod doposiaľ nerozhodol. Matka síce žiadala, aby bola len ona oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, ale súd uložil toto oprávnenie obom rodičom. Súd vychádzal z toho, že obaja rodičia majú nie len rovnaké povinnosti (pr. platiť výživné), ale aj rovnaké práva. Matka nepreukázala a neodôvodnila, prečo by otec nemal byť oprávnený zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok. V konečnom dôsledku pri svojom rozhodnutí vychádzal i z toho, že otec nebol vo svojich rodičovských právach k T. obmedzený ani pozbavený.

Matka býva s mal. dieťaťom v spoločnej domácnosti s svojimi rodičmi, ktorým prispieva mesačne sumou 200 eur na stravu a bývanie. Jej aktuálny mesačný netto príjem ako podnikateľky je cca 500 eur, rodinné prídavky v sume po 22,54 eur mesačne a výživné na dieťa od otca po 250 eur mesačne. Pokiaľ ide o aktuálny príjem matky, súd prihliadal na to, že v súčasnosti zabezpečuje sama bez otca ak výchovu dieťaťa. Z lekárskeho potvrdenia o zdravotnom stave dieťaťa mal súd preukázané, že dieťa si vyžaduje trpezlivú a osobitnú pozornosť matky. Otec dieťa nevidel cca 2 roky, s dieťaťom sa nestretáva a preto je celá výchova len na matke s čím súvisí i to, že nemôže dosahovať obdobný príjem, aký dosahovala v čase spoločnej domácnosti s otcom dieťaťa, kedy sa o dieťa starali obaja rodičia. Súd nahliadol i do peňažných denníkov matky doložených do konania sp. zn. 9C/246/2010 (v ktorom sa ako manželka domáha výživného od otca dieťaťa) a dospel k záveru, že výdavky na literatúru sú objektívne vzhľadom

na predmet jej podnikateľských aktivít (dane, účtovníctvo) a k tomu prislúchajúca zodpovednosť za svoju prácu. V konaní 9C/246/2010 bolo síce nariadené znalecké dokazovanie ohľadom príjmu matky, ale pre toto konanie by nebolo hospodárne čakať na výsledky znaleckého dokazovania, lebo v tomto konaní ide o záujem maloletého dieťaťa a ten je prvoradý. V konečnom dôsledku i bez ohľadu na prezentovaný príjem matky cca 500 eur má súd za to, že jej príjem je podstatne vyšší. Súd k tomuto názoru dospel z dôvodu, že pokiaľ by mala v skutočnosti mesačne len netto príjem do 500 eur, bolo by z jej strany neekonomické mať ročne výdavky na literatúru cca 700 eur. Taktiež matka v tomto konaní uvádzala, že robí účtovníctvo pre dve právnické osoby a 5 fyzických osôb, ale z peňažných denníkov v spise sp. zn. 9C/246/2010 súd zistil, že matka si vykazuje výdavky na pohonné hmoty v súvislosti s cestami za klientmi v sume cca 2000 eur ročne. Súd si tieto výdavky posúdil alternatívne buď ako nadhodnotené alebo tak, že matka má omnoho viac klientov, než súdu uvádzala. Ďalej súd vzal do úvahy i ten fakt (tvrdenie matky uvádzané v konaní sp. zn. 9C/246/2010), že dieťa je v súčasnosti v škôlke od 7,30 hod. do 15,00 hod až 16,00 hod. Čiže matka má riadny pracovný čas na vykonávanie svojich podnikateľských aktivít. Súd prihliadal i na vyjadrenie materskej škôlky, že niekedy malého príjdu vyzdvihnúť jeho starí rodičia. Napriek týmto úvahám súd pri určovaní výživného podrobne skúmal aktuálne osobné, majetkové a zárobkové pomery otca dieťaťa, jeho životný štýl berúc do úvahy fakt, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov. Taktiež vychádzal z ustálenej zaužívanej súdnej praxe Krajského súdu v Trnave pri určovaní výšky výživného vychádzať z toho, že výživné predstavuje 20%-30% z čistého príjmu rodiča a prihliada sa na počet detí. Samotný percentuálny rozsah sa určí ďalej s ohľadom na konkrétne okolnosti.

Súd mal objektívne preukázané, že otec dosahuje mesačne príjem cca 2100 eur pracujúc ako zástupca zahraničnej firmy reprezentujúcu ju na Slovensku. Otec má bydlisko u rodičov v okrese Komárno, v domácnosti s matkou nebýva a keďže jeho zamestnávateľ má kanceláriu v Novom Meste nad Váhom, prenajal si byt do podnájmu. Za podnájmom mesačne platí 320 eur, ktorý je objektívnym výdavkom. Víkendy a sviatky trávi u rodičov, vždy asi jednu tretinu v mesiaci. rodičom prispieva na bývanie, stravu, pranie cca 300 eur. Aj keď je súdu jasné, že otec nemôže od rodičov chcieť, aby sa u nich mohol stravovať bez nejakej finančnej výpomoci (a hlavne v súčasnej ekonomickej situácii na Slovensku), ale sumu 300 eur uvádzanú otcom v takejto celej výške súd považuje za prehnajú. Na druhej strane, pokiaľ by súd tento výdavok vyhodnotil ako dôvodný (t.j. za 1/3 mesiaca za bývanie, strava a pranie 300eur), suma 250 eur platená doposiaľ mesačne na maloletého syna je nepomerne nízka. Nízka pre to, že maloletý nie je samostatný, matka zabezpečuje jeho stravu a výchovu denne a nie len 1/3-nu mesiaca, varí mu , perie mu. Súd považuje za objektívne jeho výdavky na telefón 15 eur, životné poistenie 40,21 eur, na lekárske vyšetrenia a dentálnu hygienu 100 eur. Taktiež sú dôvodné výdavky na lieky, keďže je alergik. Otec ale nepreukázal potvrdenia o jeho reálnych výdavkoch na lieky, preto súd otcom prezentovanú sumu za lieky 150 eur nezapočítal. Vzhľadom na prácu otca súd považuje za dôvodné i ročné výdavky na odborné časopisy 100 eur či odborné prednášky 200 eur, lebo ich potrebuje k výkonu jeho práce. Otec nepreukázal lekárske potvrdením svoj zdravotný stav, ktorý by odôvodňoval potrebu návštevy fitnes a preto otcom prezentovanú sumu 100 eur mesačne za fitnes do jeho výdavkov nezarátal. Výdavky na pohonné hmoty mesačne v sume 200 eur pri cestovaní domov k rodičom súd vyhodnotil ako dôvodné prihliadajúc na vzdialenosť Nového Mesta nad Váhom (pracovisko otca) a obcou v okrese Komárno, kde bývajú rodičia otca. Súd sa ďalej vypořiadal s tvrdením otca ohľadom stravného, že mu zamestnávateľ platí stravný lístok len v piatok 3,80 eur, lebo len v ten deň je v kancelárii. V súvislosti prihliadal na tvrdenie otca, že mesačne má výdavky na stravu 500 eur pri pracovných cestách, ktoré stravné mu zamestnávateľ neprepláca. Súd si ustálil, že pokiaľ má aj otec výdavky na stravu 500 eur mesačne, kvalifikoval to za jeho zvýšený životný štandard. Ale reálne uznal výdavky na stravu - obed - počas pracovných dní v sume 3,80 eur za jednu stravnú jednotku, t.j. pri 20 pracovných dňoch v sume 76 eur a nie 500 eur. Mesačný výdavok otca za potrebu kvalitného (a na úrovni) oblečenia a obuvi v sume 200 eur súd vyhodnotil ako nedôvodný mesačný výdavok. Výdavky prezentované otcom za oblečenie a obuv na úrovni 200 eur, 500 eur za stravu, fitnes 100 eur, príspevok rodičom 300 eur (spolu v sume 1100 eur) za stravu a ubytovanie súd kvalifikoval ako zvýšený životný štandard otca. Pri určovaní výšky výživného súd prihliadal na to, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov a pri výdavkoch otca v tomto prípade to platí dvojnásobne. Z vykonaného dokazovania a porovnaním pomerov rodičov si súd ustálil, že otec žije na podstatne vyššie úrovni ako matka dieťaťa, pričom sa skoro dva roky ničím nepodieľa na výžive a výchove dieťaťa. Na druhej strane súd vychádzal z toho, že postavenie otca v zamestnaní vyžaduje istý spôsob prezentácie svojej osoby, pokiaľ chce dosahovať príjem ktorý má. Z týchto dôvodov súd výživné určoval pri dolnej percentuálnej hranici 20 % a nie 25% či 30 % z čistého príjmu otca. Otcov príjem je netto 2100 eur a suma 20 % z toho predstavuje 420 eur. Vyjadrením oboch

rodičov si súd ustálil, že obaja súhlasia s bežným výživným na dieťa mesačne po 250 eur. Návrh matky na určenie výživného na tvorbu úspor v sume 250 eur súd vyhodnotil ako nedôvodnú v časti sumy, ktorá prevyšuje sumu 170 eur. Keďže 20 % z 2100 eur je 420 eur a súd určil bežné výživné 250 eur, rozdiel týchto súm je 170 eur (420 -250) a túto sumu ako tvorbu úspor súd považuje za objektívnu. Súd pritom prihliadal na to, že otec sa o dieťa nezaujíma, nestretávajú sa, osobne sa nepodieľa na výchove maloletého, čo musí vykompenzovať vyšším výživným. Suma 420 eur ako bežné výživné by bola príliš vysoká suma na maloleté ani nie 6 ročné dieťa bez vážnych zdravotných problémov, preto aj sumu 170 eur súd vyriešil cez tvorbu úspor. Súd uložil matke povinnosť zriadiť vkladnú knižku na meno maloletého, číslo vkladnej knižky oznámiť otcovi a tento bude povinný na ňu mesačne posilať po 170 eur. Peniaze vkladané na tvorbu úspor nebudú voľne prístupné pre matku a na akúkoľvek dispozíciu s nimi bude vždy potrebovať súhlas súdu. Súd uložil otcovi povinnosť platiť výživné s účinnosťou od 7.2.2012, kedy matka doručila návrh na súd. Súd mal zhodným tvrdením rodičov preukázané, že v čase podania návrhu (február 2012) až do augusta 2012 otec platil výživné mesačne po 250 eur. Matka tvrdila, že otec v septembri výživné nezaplatil a právna zástupkyňa otca toto tvrdenie nevyvrátila žiadnym listinným dôkazom, preto si súd ustálil, že otec má nedoplatok na bežnom výživnom za september 2012.

Nakoľko súd zaviazal otca výživným od 7.2.2012, rozhodol vo veci samej 9.10.2012 (pred 15-tym dňom v mesiaci), zisťoval, či nemá otec nedoplatok na výživnom za obdobie od 7.2.2012 do 30.9.2012. Súd mal preukázané, že otec má nedoplatok za toto obdobie na bežnom výživnom v sume 250 eur za september 2012, ktorý mu povolil splácať mesačne po 30 eur. K mesačne splátke 30 eur súd dospel tak, že samotná matka v návrhu žiadala povoliť nedoplatok splácať po 30 eur mesačne. Súd určil otcovi povinnosť platiť aj výživné na tvorbu úspor v sume 170 eur mesačne a nakoľko doposiaľ otec dieťaťu nič na tvorbu úspor neplatil, vznikol mu nedoplatok za obdobie od 7.2.2012 do 30.9.2012 v sume 1948 eur (Výpočet: za 23 dní mesiaca február, t.j. 7.2.-29.2.= 23/29 x 170; za mesiace marec až september: 7 mesiacov x 170 eur). Súd povolil otcovi i tento nedoplatok splácať mesačne na vkladnú knižku spolu s bežným výživným na tvorbu úspor prihladajúc na to, že môže povoliť otcovi splátka najviac na 36 mesiacov.

Na žiadosť otca mu súd upravil styk s maloletým T.. Otec má nie len povinnosti plynúce mu zo zákona o rodine, v tomto konkrétnom prípade platiť výživné mesačne spolu po 420 eur , ale aj právo stýkať sa s maloletým, podieľať sa na jeho výchove. Zo strany rodičov padli viaceré návrhy na úpravu styku otca s dieťaťom, pričom otec žiadal prihliadať na jeho pracovnú dobu i na fakt, že na víkendy chodí za rodičmi a priateľmi . Súd vychádzal z toho, že otec dieťa nevidel už dva roky, po toto obdobie neboli spolu v žiadnom kontakte. Preto i vyhovel nateraz upraviť styk otca s T. na každý týždeň po dve hodiny a to v utorok a piatok v čase od 16,30 hod. do 17,30 hod. Síce matka žiadala upraviť styk za jej prítomnosti a otec to akceptoval, súd v rámci úprav styku otca s dieťaťom nezahrnul do výroku klauzulu o styku za prítomnosti matky. Súd vychádzal z toho, že dieťa bude mať 28.10. šesť rokov a časové rozpätie jednej hodiny bez prítomnosti matky nemôže byť v jeho neprospech. V konečnom dôsledku matke nič nebráni byť pri prvých stykoch prítomná. Súd takto rozhodol z dôvodu hospodárnosti konania, aby si po pár zrealizovaných stykoch rodičia nepodávali návrh na zmenu v časti styku tak, že dieťa sa bude s otcom stretávať bez prítomnosti matky.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).